

ГЕОРГИ СТРУМСКИ ГОЛЯМА БРОИЛКА

chitanka.info

— ЕДНО!
— ЕДНО момиче сплете
през пролетния ден
най-хубавото цвете
за маминия ден.

— ДВЕ!
— ДВЕ сестрички с пъстри блузки
и с трапчинки в леви бузки
веят алени кордели.
— Аз съм Ели!
— Аз съм Нели!

Ха иди, че ги познай.
Всички ще сгрешите май!

— ТРИ!
— ТРИ петлета вик надават.
Три петлета се надпяват:
— Първият съм между вас.
Кукуругу!
— Най-звънлив е моят глас.
Кукуругу!
— Моля, пръв певец съм аз.
Кукуругу!

Три петлета вик надават.
Три петлета се надпяват...

— ЧЕТИРИ!
— ЧЕТИРИ пътя от път уморени
спират на хлад край тополи зелени.
Черни и прашни ръце си подават...
Смешни и тъжни неща си разправят...
— Бре, окъсняваме.

— Време е вече.
— Чао, братлета.
— Отивам далече.

*С братска презгърдка те се прощават.
Четири пътя на път се отправят.*

— ПЕТ!
— ПЕТ момчета имат тайна,
тайна сладка и незнайна.
Нека почне се ваканция,
нека превали дъждът —
всяка радио– и телевизионна станция,
всички вестници ще загърмят
и с един възторжен глас
ще разнасят новината:
— Пет момчета от Бургас
кацнали са на Луната!

— ШЕСТ!
— ШЕСТ бели коне без седло и юзда
от речния вир жадно пият вода.
И гледат в реката с почуда и страх,
че други коне са дошли като тях —
шест бели коне без седло и юзда,
от речния вир да отпият вода.

— СЕДЕМ!
— СЕДЕМ цвята рейна
в миг дъгата ненадейна
като мост — от равнината
та до края на Земята.

— ОСЕМ!
— ОСЕМ кукли има Цветелина.
С осем имена ги тя нарича.
Пее им за детската градина.

Разсъблича ги
и ги облича.
А с една-едничка дума само
осемте отвързват:
— Мамо, мамо...

— ДЕВЕТ!
— ДЕВЕТ изворчета — кой ще ги открие?
Девет ручейчета — кой ще спре?
— Още малки сме, но утре ние
вече ще се казваме море.

— ДЕСЕТ!
— ДЕСЕТ пръстчета работни
трудими са се до мрак.
Десет пръстчета работни
са измайсторили влак.
Има той места за всички.
Влакът вози без билет.
— Аз ще бъда машинистът
и ще седна най-отпред.

— ЕДИНАДЕСЕТ!
— ЕДИНАДЕСЕТ спирки има, додето
достигнем до летните морски игри.
Автобусът отива натам, към морето.
Лети край поляни, реки и гори.

Единадесет спирки — селца и градчета —
различни по хубост, по име и глас,
ни подканят: — Хей, юначни момчета,
хей, момичета мили, поспрете при нас!

Единадесет пъти въздъхваме ние
край къщи, площади, цветя и лозя.
А шосето напред и на изток се вие
там, дето ни чакат безброй чудеса.

— ДВАНАДЕСЕТ!
— ДВАНАДЕСЕТ месеца —
вярна дружина —
Зима и Пролет,
Лято и Есен.
Дванадесет месеца —
пълна година
със сняг и със слънце,
с въпроси и с песен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.